

Вістка
надії
для
СУЧАСНОГО СВІТУ

КЛІФФОРД ГОЛЬДШТЕЙН

Кліффорд Гольдштейн

ВІСТКА НАДІЇ для СУЧАСНОГО СВІТУ

Київ 2021

ЗМІСТ

Розділ 1. Великий розрив, Велике стискання, Велике замерзання	4
Розділ 2. Люди і ангели.....	30
Розділ 3. Страх Божий.....	59
Розділ 4. «Година Його суду»	75
Розділ 5. «Адже за шість днів...»	88
Розділ 6. «Упав, упав великий Вавилон...»	104
Замість епілогу	126

РОЗДІЛ 1

ВЕЛИКИЙ РОЗРИВ, ВЕЛИКЕ СТИСКАННЯ, ВЕЛИКЕ ЗАМЕРЗАННЯ

Ось уже протягом багатьох років Голлівуд невтомно створює фільми про кінець світу чи принаймні про кінець відомого нам світу. «Армагеддон» (1998), «Зомбіленд» (2009), «Шалений Макс: дорога гніву» (2015), «Це кінець» (2013), «Гренландія» (2020) – ось лише деякі з них. Вони пророкують усім нам доволі похмурі перспективи. І коли з появою COVID-19 голлівудська апокаліптична фантастика впритул наблизилася до реального життя, з'явилося відчуття незахищеності.

Однак навіть якщо не брати до уваги фантастику, сучасна наука також описує доволі похмуре майбутнє. На думку вчених, рано чи пізно нашому Всесвіту – не тільки Землі, а й Усесвіту! – настане кінець. Як саме? Залежно від того, які цифри використовують учені у своїх рівняннях, деякі теорії передбачають можливий розпад Усесвіту внаслідок його розширення (Великий розрив), інші ж прогнозують його колапс через імовірний початок процесу стискання (Велике стискання). За

найпопулярнішим сценарієм Усесвіт може просто «перегоріти», і настане його тепла смерть (Велике замерзання). «Сьогодні, – писав Пол Девіс, – Усесвіт сяє завдяки щедрим запасам ядерної енергії. Проте надійде час, і цей цінний ресурс вичерпається. І ері світла на завжди настане кінець»¹.

Великий розрив, Велике стискання, Велике замерзання – будь-який із цих сценаріїв не здається обнадійливим для нашого світу, чи не так?

Біблія теж провіщає кінець світу, але зовсім інакше, ніж Голлівуд або вчені. Ось лише кілька біблійних висловлювань щодо нашого майбутнього: «Адже буде нове небо і нова земля, і не згадають попереднього, і не прийде воно на їхнє серце» (Ісаї 65:17). «Ми за Його обітницею чекаємо нових небес і нової землі, в яких проживає праведність» (2 Петра 3:13). «І я побачив нове небо і нову землю. Бо перше небо і перша земля проминули, і моря вже не було. І я побачив святе місто, новий Єрусалим, що сховався з неба від Бога, приготований, наче наречена, прикрашена для свого чоловіка» (Об'явл. 21:1, 2). А ось один із прогнозів, який найбільше вселяє надію: «І Він обітре кожен сльозу з їхніх очей, і більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю, – вже більше не буде, бо перше минулося» (Об'явл. 21:4). Не схоже на Великий розрив або Велике стискання, чи не так? І на зображене в «Зомбіленді» майбутнє також.

Так, наука і Біблія погоджуються в одному: наш світ у тому вигляді, яким він є, не вічний. Надійде час – і все

¹ Paul Davies. *The Last Three Minutes* (New York: BasicBooks. 1994). Pp. 49, 50.

зміниться. А що буде з нами і нашими рідними? Чи стане крах цього світу кінцем і нашого буття? Великий розрив, Велике стискання, Велике замерзання – схоже, що жоден із цих варіантів не залишає нам надії на виживання, чи не так?

Єдине, що несе із собою кінець світу, – загибель і вічне небуття, цілковите забуття для кожного, хто будь-коли жив або житиме. Отже, це наводить на думку, що всі ми нікчемні, як і наше життя, що ми не більш значущі, ніж хмара космічного пилу. «Чи повинен я знову заявити вам про цілковиту беззмістовність культури, науки, мистецтва, добра, істини, краси, справедливості, – писав іспанець Мігель де Унамуно, – усіх цих гарних концепцій, якщо врешті-решт через чотири дні або через чотири мільйони століть – неважливо, через який проміжок часу, – не буде людського розуму, щоб оцінити цю цивілізацію, науку, істину, красу, справедливість і добро, а також усе інше?»²

Біблія ж, навпаки, пророкує зовсім інше майбутнє для світу і, що найважливіше, для нас: Нове Небо і Нову Землю. Однак це пророцтво спонукає замислитися над тим, що станеться з колишніми Небом і Землею. Що станеться з ними і з нами – тими, хто живе під цим небом і на цій Землі? Відповідь вселяє надію. Нинішні небо і Земля будуть очищені від усього смертоносного, замінені Новим Небом і Новою Землею і населені людьми, які житимуть вічно, не зазнаючи гріха, страждань, хвороби і смерті. Цю нову реальність нам важко уявити, оскільки нинішній світ зовсім інший.

² Miguel de Unamuno. *Tragic Sense of Life* (New York: Dover Publications, 1954). P. 96.

Однак Писання свідчить, що перед тим, як усе це відбудеться, світ зазнає жахливої кризи, порівняно з якою зблякнуть голлівудські картини про кінець світу. Біблійний пророк Даниїл застерігає: «І буде час скрути – скрути, якої не було, відколи постав народ на землі, аж до того часу» (Дан. 12:1). А з огляду на COVID-19, хто засумнівається в тому, що криза може охопити увесь світ в одну мить? У кого немає відчуття, що вже наявна, пов'язана з пандемією криза може виявитися початком лих і що попереду нас очікує ще гірша ситуація?

Згідно з Біблією, нас справді чекає щось гірше. Однак водночас Бог обіцяє не залишити нас напризволяще. Оскільки «так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). Ми не приречені на животіння в безнадії, без застереження, без звільнення – нехай не від випробувань, але принаймні від відчаю і загибелі, які спіткають багатьох в останні дні історії нинішньої Землі.

Хоч самі біблійні пророки пройшли через різні труднощі життя – хвороби, розчарування, війни, природні катастрофи, в'язниці, вигнання, тортури, – усе те, чим загрожує нам прийдешній час, – однак вони знову і знову писали про Божу любов і доброту. Дві з половиною тисячі років тому пророк Ісаї сповістив: «Зрушаться гори. Ні, твої пагорби не пересунуться, так і не забракне тобі того милосердя, що від Мене, і не буде порушений завіт твого миру! Адже так сказав Господь, Який тебе милує» (Ісаї 54:10). Майже три тисячі років тому автор біблійних псалмів співав: «Прославляйте Бога небесного, бо навіки милість Його!» (Псал. 136:26).

Переживши тюремні злигодні, неміч, ненависть з боку недоброзичливців, гнів натовпу, злидні, голод, холод, апостол Павло, який жив у світі, котрий ще майже дві тисячі років не знатиме анестезії, зміг написати: «Але Бог виявляє Свою любов до нас тим, що Христос за нас помер, коли ми були ще грішниками» (Римл. 5:8).

Інакше кажучи, хоч деякі й намагаються використувати зло, що панує в нашому світі, як привід для заперечення існування Бога або невизнання Його любові, біблійні автори в цьому навіть не сумнівалися, оскільки знали Господа й особисто відчували Його любов. Один із проявів Божої любові полягає в тому, що Господь застерігає людство щодо майбутнього, щоб ми могли приготуватися до нього. І, якщо Він робив це в давнину щодо Ізраїлю та Юдеї (багато біблійних книг містять пророцтва про те, що очікує ці держави) – порівняно невеликі царства, то наскільки ж імовірніше, що Бог попередить увесь світ і дасть нам змогу підготуватися до майбутніх подій, бо, як каже Біблія, «буде час скрути – скрути, якої не було, відколи постав народ на землі, аж до того часу» (Дан. 12:1)?

І Він це зробив. Зазначені вище застереження ми знаходимо в книзі Об'явлення – останній книзі Біблії. Такими застереженнями є вістки трьох ангелів, так звана Трьохангельська вістка. Хто ці ангели? Що це за вістки? Про що вони застерігають наш світ, з яким, абсолютно очевидно, відбувається щось не добре? І, найголовніше, яку надію на майбутнє (на відміну, наприклад, від Великого замерзання) вона нам дає?

Правителі і влади

Кого з нас не охоплює почуття побожного трепету від споглядання незліченної кількості зірок над головою безхмарної ночі далеко від міських вогнів? Насамперед вражає їхнє число, чи не так? Та навіть найяснішої ночі, коли зірки яскраво сяють, чи багато ми їх бачимо порівняно з реальною кількістю? Ми бачимо менше, ніж краплю в морі.

Підраховано, що у Всесвіті може бути до двох трильйонів галактик. Трильйонів! І це не остаточний підрахунок. Кожна галактика в середньому налічує близько ста мільярдів зірок. Якщо сто мільярдів помножити на два трильйони, то отримаємо неймовірне число. І досі астрономи продовжують відкривати так звані екзопланети – планети, які переміщуються по орбітах навколо своїх зірок так само, як обертаються планети нашої Сонячної системи навколо Сонця, нашої зірки. Згідно з даними НАСА, уже виявлено приблизно чотири тисячі екзопланет³. Це все, що здатні побачити вчені, принаймні сьогодні. Якщо кількість екзопланет хоча б приблизно відповідає числу зірок або навіть галактик (тобто по одній екзопланеті на галактику), то вже при такому мінімальному припущенні кількість планет у Всесвіті не піддається лічбі.

Отже, доходимо висновку: найімовірніше, ми не самотні у Всесвіті, у ньому існує й інше життя. Колись у межах НАСА була створена організація, що отримала назву «Пошук позаземного розуму» (*SETI – Search for*

³ <https://exoplanets.nasa.gov/faq/6/how-many-exoplanets-are-there/>

Extraterrestrial Intelligence). Її завдання – пошуки життя за межами Землі. Іронія в тому, що, доки сумлінні співробітники *SETI* скеровують свої хитромудрі прилади в небо, прагнучи отримати повідомлення від позаземної цивілізації, написана тисячі років тому Біблія повідомляє не тільки про існування «інопланетного життя», а й розповідає про його моральний аспект. Тобто Святе Письмо говорить про те ж, що нам підказує здоровий глузд: у цьому безмежному Всесвіті ми не самотні.

Нижче наведені деякі біблійні уривки про існування життя за межами Землі: «Щоб тепер через Церкву могла виявитися правителям і владам на небесах багатогранна Божа премудрість» (Ефес. 3:10). Тут згадуються «правителі» і «влади» «на небесах», тобто поза межами нашої планети. Ще більш інтригує в цьому уривку те, що ці правителі і влади щось дізнаються про Бога з того, що відбувається на Землі з Божою Церквою.

Ось інший уривок: «Адже наша боротьба не з тілом і кров'ю, але з початками, з владами, зі світовими правителями темряви цього віку, з піднебесними духами злоби» (Ефес. 6:12). Дивовижно! Тут наведені такі деталі, до відкриття яких *SETI* навіть ще не наблизилася. Увищенаведеному уривку йдеться про «нашу боротьбу». З ким? З духовними силами зла на Небесах. З огляду на це, можна дійти приголомшливих висновків. Інше життя у Всесвіті не лише існує, а й від якоїсь його частини походить зло. І це зло спрямоване проти нас, жителів Землі.

Наведемо ще один біблійний уривок: «В Ньому створене все, що на небі й на землі, – видиме й невидиме, – чи престולי, чи панування, чи початки, чи влади, – все

через Нього і для Нього створене» (Колос. 1:16). У тексті йдеться про Ісуса як Творця (див. Івана 1:1–3) усього, що на небесах і на Землі, «видимого і невидимого.

У деяких місцях книги Об'явлення ця думка висловлена ще конкретніше:

І сталася війна на небі: Михайл і його ангели розпочали бій зі змієм. І змій воював, і його ангели. І не перемогли: не знайшлося для них більше місця на небі. І скинутий був великий дракон, давній змій, що зветься диявол і сатана, що обманює весь світ; скинутий він був на землю, і його ангели були скинуті з ним... Тому веселіться, небеса, і ті, що живуть на них! Горе землі й морю, бо до вас зійшов диявол, який у великій люті, знаючи, що має обмаль часу! (Об'явл. 12:7–9, 12).

Отже, про що ж говорить Біблія? По-перше, ми не самотні у Всесвіті. Існує й інше розумне життя, і з огляду на масштаби космосу це не повинно нас дивувати. Дивним була б відсутність іншого життя у Всесвіті. По-друге, частина цих розумних істот вороже налаштована щодо Бога, несе із собою зло й намагається нав'язати його нам. Якщо «сталася війна на небі» і якісь її учасники були скинуті на Землю, то чи варто дивуватися ворожнечі й ненависті в нашому світі? Наведені біблійні уривки розкривають те, що називають Великою боротьбою – боротьбою між добром і злом, яка, розпочавшись на Небі, розвинулася тут, на Землі.

Люди незалежно від своїх релігійних переконань або їх відсутності можуть відчувати цю боротьбу між

добром і злом, яка точиться в нашому світі, навіть якщо вони не знають її деталей або обставин виникнення. Поет Т. С. Еліот писав:

*Світ обертається, і світ змінюється,
Але не змінюється лише одне;
За всі мої роки не змінюється лише одне –
Як не приховуй, одне залишається незмінним:
Одвічна боротьба Бога і зла⁴.*

Навіть переконаний атеїст Фрідріх Ніцше писав: «Підсумуємо: між обома протиставленими цінностями – “добром і злом” – на Землі точиться тисячолітній смертельний бій; і хоч друга цінність, безумовно, уже давно взяла гору, проте й досі ще є місця, де результат боротьби поки не передбачуваний»⁵.

Говорячи про боротьбу між добром і злом, богослов Майкл Браун дав їй визначення: «космічний конфлікт»⁶. Інший богослов, Джон Пекхем, назвав свою книгу, присвячену цій темі, «Теодіцея любові: космічний конфлікт і проблема зла»⁷. Що таке теодіцея? Це спроба дати відповідь на запитання, яке бентежить кожного, хто вірить у Бога: якщо Господь добрий, люблячий і могутній, то чому у світі стільки зла? Як ми побачимо, Трьохангельська вістка містить у собі відпо-

⁴ T. S. Eliot. *The Rock* [Електронний ресурс] // Режим доступу до ресурсу: <https://books.apple.com/us/book/the-rock/id>

⁵ Frederick Nietzsche. *The Genealogy of Morals* (1887). P. 16.

⁶ Michael Brown. *Job: The Faith to Challenge God* (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers. 2019). P. 30.

⁷ John C. Peckham. *Theodicy of Love: Cosmic Conflict and the Problem of Evil*, Kindle edition (Grand Rapids: Baker Publishing Group. 2018). P. 4.

відь на це запитання, — можливо, найважливіше з усіх, які тільки може поставити людина.

Небезпеки любові

Здебільшого люди люблять собак (крім тих, звичайно, у кого був негативний досвід взаємодії з ними). Зрештою, собаки доброзичливі, вони прив'язуються до людини, вірні й віддані їй. Можна сказати, що певною мірою, наскільки собака здатна виявляти почуття, вона любить людину. Бачачи знайому людину, собака махає хвостом від радості зустрічі. Усе це сприяє дружбі собак і людей. Деяких собак — їх називають собаками-помічниками — використовують у терапевтичному лікуванні хворих, які мають емоційні розлади. Виявляється, собаки здатні приносити людям відчуття спокою і затишку!

Звичайно, собаки можуть спричинити неприємності: вкусити людину, зіпсувати килим, подряпати меблі, погризти щось цінне. До того ж необхідно витрачати гроші на ветеринарний догляд за тваринами та їхнє харчування. Усім власникам собак, навіть найбільш пристрасним їх любителям, часом спадає на думку: «А чи справді собака вартий усіх цих клопотів?»

Однак уявімо, що ваш собака жодного разу не забруднив килима, не зіпсував меблів, ніколи нікого не кусав і турбота про його здоров'я не коштувала вам ані копійки. Кому б не хотілося мати таку тварину?

А що можна сказати про собаку-робота Айбо, виготовленого компанією *Sony*? Слово «айбо» японською означає «товариш», і, за словами розробників, Айбо —

«справжній товариш із реальними емоціями та інстинктами. Завдяки любові й увазі свого господаря пес згодом стане справжнім другом і товаришем в іграх».

Не забувайте, ідеться про робота!

«Айбо справді володіє почуттями та інстинктами, запрограмованими в його мозку, – розповідає про робота розробник. – Він прагне виконувати такі дії, до яких спонукає його інстинкт. Якщо пес задоволений, рівень радості підвищується. Якщо ні, він сумує або сердиться. Подібно до живої істоти Айбо вчиться досягати бажаного. Він може енергійно перебирати лапами, виявляючи ознаки невдоволення, коли йому не приділяють уваги. Реакція людини на притаманні йому почуття значною мірою впливає на особистісний ріст пса... Хоч Айбо виготовлений із пластику, живиться енергією від батареї, а замість нервової системи в нього інтегровані електромережі, утім, він повністю уособлює товариша, який знає, відчуває і любить»⁸.

Почуття? Інстинкти? Бажання? Ось вам приклад перебільшень у рекламі! У собаки-робота анітрохи не більше почуттів, інстинктів і бажань, ніж у вашого кухонного умивальника. Стверджувати, начебто Айбо «є товаришем, який знає, відчуває і любить», означає наділяти характеристиками розумної істоти пластик і метал. Учені тільки-но прийшли до розуміння того, як жива тканина, клітини мозку можуть забезпечувати (утворювати – назвіть, як хочете) почуття і бажання, і очікується, що ми повіримо, начебто в Sony створи-

⁸ http://www.robotbooks.com/sony_aibo.htm

ли собаку-робота, здатного демонструвати любов, радість і щастя? Тільки не забувайте заряджати батарейки – і любов, щастя і прихильність фонтаном заб'ють з монтажних плат, силіконових чипів і пластику подібно до фотонів світла. Ця ідея викликає усмішку. Вважати виляння хвостом собаки-комп'ютера вираженням щастя – усе одно що наділити моральною чесністю нулі й одиниці в комп'ютерній програмі, яка відфільтровує неприйнятний контент в Інтернеті.

Якщо вас залишає байдужим ідея собаки-робота, який демонструє «прихильність» і «любов», і якщо ви не хочете, щоб Айбо замінив вашого вихованця з плоті та крові – за наявності всіх можливих проблем, – тоді вам має бути зрозуміла сутність Великої боротьби. Замість того щоб сконструювати роботоподібних істот (чи ангелів небесних, чи таких земних істот, як люди), Бог наділив нас моральним почуттям, а також здатністю любити Його та інших людей. Ця здатність передбачала свободу, оскільки справжня любов виявляється тільки в умовах свободи. Любов із примусу не є любов'ю. Бажаючи, щоб люди любили Його по-справжньому, Бог наділив їх свободою. Справжня свобода – це завжди ризик. Біблія, наприклад, розповідає про те, як скористався цією свободою ангел на ім'я Люцифер:

Я тебе поставив з херувимом на святій Божій горі, ти був посеред палаючого каміння. Ти був бездоганний у твоїх днях, від дня, в який ти був створений, аж доки не знайдено неправедності в тобі (Єзек. 28:14, 15).

Люцифер був небесною істотою, ангелом, створеним Богом. Яким же створив його Бог? «Ти був бездоганим на своїх дорогах з того дня, як ти був створений». І що ж сталося із цією досконалою істотою? «Знайдене беззаконня». Виявилось беззаконня в тому, кого Бог створив «бездоганим»? Як таке можливо? Лише в умовах свободи, моральної свободи. Люцифер нею зловживав.

Той самий принцип можна бачити й у перших розділах Біблії, де розповідається про створення Богом життя на Землі. Процес творіння завершився створенням Адама і Єви за образом Божим: «І створив Бог людину – за Божим образом створив її; Він створив їх чоловіком і жінкою» (Бут. 1:27). І коли творіння завершилося, Бог констатував, що все «дуже добре» (Бут. 1:31).

Отже, Адам і Єва були створені досконалими (створені за образом Божим, вони були такі ж «бездоганні», як і Люцифер, хоч, безумовно, відрізнялися від ангелів) і жили на досконалій Землі. Проте незабаром втратили досконалість. Чому? Що трапилося? Вони згрішили, повіривши сатані, як написано про це в Бут. 3:1–6. Це стало можливим лише тому, що їхня досконалість передбачала і свободу вибору.

У цьому контексті яснішими стають такі слова Біблії:

І сталася війна на небі: Михаїл та його ангели розпочали бій зі змієм. І змій воював, і його ангели. І не перемогли: не знайшлося для них більше місця на небі. І скинутий був великий дракон, давній змій, що зветься диявол і сатана, що обманює весь світ; скинутий він був на землю, і його ангели були скинуті з ним (Об'явл. 12:7–9).

Зло, бунт проти Бога, війна – усе це почалося на Небі з падіння Люцифера. Потім Люцифер, котрий зветься «диявол і сатана», був скинутий на Землю, перенісши сюди і своє повстання. Урешті-решт, хоч велика боротьба й розпочалася за межами Землі, розвивалася вона тут, на нашій планеті.

Та невже не міг Бог запобігти всьому цьому від самого початку? Які в Нього були для цього можливості?

По-перше, Господь міг би створити людину, не наділяючи її здатністю любити. Він міг створити расу роботів, які при всіх своїх перевагах не могли б любити. Тоді люди були б схожі на кухонну машину, не здатну любити свого власника. Однак для Бога в стосунках з іншими істотами любов відіграє найважливішу роль.

По-друге, Господь міг би знищити Люцифера в той момент, коли він почав заколот. Однак і від такого варіанту не було б користі. Уявіть собі, що ви люблячий і турботливий правитель країни. І раптом з незрозумілої причини хтось зчинив заколот у державі, звинувативши вас у порочності, егоїзмі, свавіллі й диктаті. У відповідь на це без будь-якого суду, не давши можливості заколотникам викласти свою позицію перед усією громадою, ви просто поставили б їх до стінки й розстріляли. Так ви, найімовірніше, придушили б заколот. Проте чи були б зняті висунуті проти вас звинувачення? Своїми діями ви лише ускладнили б своє становище, показали б себе злісним, егоїстичним, схильним до того, у чому вас і звинувачували. Проявивши себе керівником, який править за допомогою страху і погроз, ви б просто переляком примусили людей до покорі.

Однак у Святому Письмі написано, що Бог є любов, і Він діє через любов, а не за допомогою залякування. «І ми пізнали й повірили в любов, яку Бог має в нас. Бог є любов, і хто перебуває в любові, той перебуває в Бозі, а Бог перебуває в ньому» (1 Івана 4:16). Коли Ісуса запитали, яка заповідь найважливіша, Він відповів: «Любитимеш Господа, Бога свого, всім серцем своїм, і всією своєю душею, і всім своїм розумом, і всією своєю силою. [Це перша заповідь]» (Марка 12:30). Можна наказати любити, але неможливо наказом викликати справжню любов. Вона виникає в умовах свободи.

Отже, як саме, не порушуючи принципу любові, Богу слід розв'язувати проблему великої боротьби? Уявіть собі, що повстанці звинуватили правителя країни в тому, що він порочний, егоїстичний, схильний до свавілля й диктату. А тепер уявіть, що правитель, не відмовляючись від свого становища, із власної доброї волі спустився на рівень простої людини, щоб розділити життя і страждання свого народу. Він навіть погодився на те, щоб пожертвувати своїм життям і в такий спосіб показати, що висунуті проти нього звинувачення в порочності, егоїстичності, свавіллі й диктаті прямо протилежні його справжньому характеру. І хіба люди, котрі висунули проти нього звинувачення й віддали його на смерть, у такий спосіб не показують, що вони самі є такими, яким намагалися виставити правителя?

Ця аналогія в найзагальніших рисах передає картину розп'яття Ісуса Христа на хресті. Утілення й земне життя Божого Сина стали відповіддю на висунуті сатаною звинувачення. Христос, будучи Творцем (див.

Івана 1:13), зодягнувся в людську плоть і явив ангелам та світу, Який Бог. Хоч Велика боротьба ще триває, оскільки сатанинський заколот ще не завершений, поразка сатани – це лише справа часу. «Тому веселіться, небеса, і ті, хто живе на них! Горе землі й морю, бо до вас зійшов диявол, який у великій люті, знаючи, що має обмаль часу!» (Об'явл. 12:12).

Об'явлення про Бога – самовідданого, Котрий жертвує Собою на хресті, – це основа Трьохангельської вістки, вістки надії, обітниці звільнення і вічної любові, зверненої до світу, який, не усвідомлюючи того, наближається до краху. Обітниця звільнення, що міститься в ній, звернена до всіх людей, і, оскільки кожен з нас володіє невід'ємною від любові свободою, ми повинні усвідомити те, що так милостиво запропоноване нам в Ісусі.

Об'явлення Ісуса Христа

Що таке Трьохангельська вістка? Ось як про неї написано:

І я побачив іншого ангела, який летів серед неба. Він мав вічне Євангеліє, щоби звіщати його жителям землі, – усякому народові, поколінню, племені й народності, – проголошуючи гучним голосом: Побійтеся Бога й віддайте Йому славу, бо прийшла година Його суду! Поклоніться Тому, Хто створив небо, землю, море і джерела вод! Ще інший ангел, другий, слідував за ним, проголошуючи: Упав, упав великий Вавилон, який напоїв усі народи лютим вином своєї розпусти! А ще інший ангел, третій, слі-

Вістка надії для СУЧАСНОГО СВІТУ

Сучасний світ живе у передчутті колапсу. У багатьох людей виникає відчуття, що ми наближаємося до точки незворотності. У зв'язку з цим особливо актуально звучать біблійні пророцтва про неминучий кінець земної історії. І, як каже Біблія, перед тим, як це трапиться, «буде час скрути – скрути, якої не було, відколи постав народ на землі» (Дан. 12:1). Це буде час, коли зло в протистоянні з добром виявить себе на повну силу. І щоб зупинити його розвиток, потрібне втручання Бога. Ця книга на основі Біблії показує, як у цьому останньому протистоянні Бога й диявола встояти та зберегти надію.

